

**Uchwała w sprawie nadania dr Lucasowi Mazurowi stopnia doktora
habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie psychologia,
podjęta przez komisję habilitacyjną powołaną w celu przeprowadzenia
postępowania habilitacyjnego**

Postępowanie w sprawie nadania dr Lucasowi Mazurowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych (dyscyplina: psychologia) prowadzone było zgodnie z przepisami ujętymi w:

- ☐ *Ustawie z dnia 20 lipca 2018 r. prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. Poz. 1668),;
- ☐ *Ustawie z dnia 30 sierpnia 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. Poz. 1669);
- ☐ *Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych* (Dz. U. poz. 1818);
- ☐ *Komunikacie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 18 grudnia 2019 r. Załącznik: Wykaz czasopism naukowych i recenzowanych materiałów z konferencji międzynarodowych wraz z przypisaną liczbą punktów*;
- ☐ *Procedury postępowań o nadanie stopni naukowych na Uniwersytecie Jagiellońskim*, uchwalonej przez Senat Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Komisja powołana została w trybie przedstawionym w rzeczonych ustawach i załączniku do uchwały Rady Naukowej Dyscypliny Psychologia Uniwersytetu Jagiellońskiego. W jej skład wchodziły następujące osoby:

- ☐ Prof. dr hab. Piotr Oleś (Instytut Psychologii Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II w Lublinie) – przewodniczący,
- ☐ Dr hab. Maciej Sekerdej, prof. UJ (Instytut Psychologii Uniwersytet Jagielloński w Krakowie) – sekretarz,
- ☐ Prof. dr hab. Hanna Brycz (Instytut Psychologii, Uniwersytet Gdański) – recenzentka,
- ☐ Prof. dr hab. Mirosław Kofta (Wydział Psychologii, Uniwersytet Warszawski) – recenzent,
- ☐ Dr hab. Katarzyna Hamer-den Heyer, prof. IP PAN (Instytut Psychologii PAN) – recenzentka,
- ☐ Dr hab. Tomasz Grzyb, prof. SWPS (Wydział Psychologii we Wrocławiu, SWPS Uniwersytet Humanistycznospołeczny) – recenzent,
- ☐ Prof. dr hab. Józef Maciuszek (Instytut Psychologii Stosowanej, Uniwersytet Jagielloński) – członek

Komisja habilitacyjna wzięła pod uwagę:

1. Osiągnięcie naukowe,
2. Aktywność naukową,
3. Osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne,
4. Autoreferat sporządzony przez Habilitanta.

Podstawą sformułowanych przez komisję ocen dokonań wymienionych powyżej były:

- ❑ osiągnięcie naukowe habilitanta, którym jest cykl 13 artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach znajdujących się w wyżej przytoczonym ministerialnym wykazie czasopism naukowych. Tytuł osiągnięcia naukowego: pt. "Below the surface of conflict, consensus, and culture. Interdisciplinary research in social and cultural psychology".
- ❑ zestawiony przez habilitanta wykaz publikacji i pozostałych form aktywności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej;
- ❑ sporządzony przez habilitanta autoreferat;
- ❑ sporządzone przez recenzentów oceny osiągnięć naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych habilitanta.

Posiedzenie komisji odbyło się dnia 14 kwietnia 2022 r. – zdalnie, za pomocą środków elektronicznych (TEAMS). Zdalne posiedzenie komisji habilitacyjnej było koordynowane przez sekretarza komisji z terenu Instytutu Psychologii UJ. Obecni byli wszyscy członkowie komisji.

Posiedzenie komisji przebiegało w dwóch fazach.

W pierwszej fazie Komisja poprosiła habilitanta, aby – zgodnie z §20, RIV Procedury postępowań o nadanie stopni naukowych na Uniwersytecie Jagiellońskim, uchwalonej przez Senat Uniwersytetu Jagiellońskiego – przedstawił:

- 1) swoje osiągnięcie habilitacyjne; sekretarz komisji wcześniej poprosił habilitanta, aby przygotował prezentację na ten temat;
- 2) ponieważ recenzje zostały udostępnione habilitantowi i członkom komisji przed jej posiedzeniem, recenzenci nie przedstawiali swoich recenzji;
- 3) członkowie komisji zgłaszali uwagi i zadawali pytania;
- 4) habilitant: udzielił odpowiedzi na zadane przez członków komisji pytania, a w ramach swej prezentacji odniósł się do niektórych uwag zawartych w recenzjach.

Ta faza postępowania została przez sekretarza komisji zaprotokołowana (pytania i odpowiedzi na nie).

Druga faza postępowania komisji nie była dostępna Doktorowi Mazurowi. Był jednak poinformowany przez przewodniczącego, że po zakończeniu pracy komisji zostanie poinformowany o wynikach głosowania nad uchwałą.

W drugiej fazie postępowania Komisja dokonała: (a), szczegółowej oceny osiągnięcia naukowego oraz (b) dodatkowego dorobku habilitanta, (c) oceny odpowiedzi na pytania zadawane przez członków komisji w pierwszej fazie postępowania; i podjęła uchwałę (wraz z jej uzasadnieniem) w przedmiocie wystąpienia do Rady Naukowej IP UJ o nadanie habilitantowi stopnia naukowego doktora habilitowanego.

UCHWAŁA

Biorąc pod uwagę przedstawiony przez Habilitanta autoreferat, osiągnięcia oraz przedstawione przez recenzentów opinie, a także przeprowadzoną dyskusję, Komisja podjęła uchwałę o wystąpieniu do Rady Naukowej Dyscypliny Psychologia UJ o nadanie dr Lucasowi Mazurowi stopnia naukowego

doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie psychologia.

Uchwała zapadła stosunkiem głosów: **7 TAK, 0 NIE, 0 WSTRZ.**

Głosowanie miało charakter tajny, bowiem Habilitant wnioskował o przeprowadzenie głosowania w takim trybie.

Podjęta przez komisję habilitacyjną uchwała ma dla Rady Naukowej Dyscypliny Psychologia Uniwersytetu Jagiellońskiego status opinii.

UZASADNIENIE

„Pan dr Lucas B. Mazur jest absolwentem B.A. na University of Pittsburgh, USA (2000, w zakresie Philosophy / Religious Studies, Russian and Eastern European Studies Minor) oraz studiów magisterskich z socjologii na Uniwersytecie Jagiellońskim (2004) i w New School for Social Research w Nowym Jorku, USA (2010, w zakresie Cognitive, Social & Developmental Psychology). Doktorat zrobił w 2015 roku na Clark University (Worcester, Massachusetts, USA) z zakresu psychologii społecznej (Praca pt. *Polish-Ukrainian Relations in the Shadow of Soviet Victimization*), a następnie nostryfikował doktorat na Uniwersytecie Jagiellońskim (2016). Habilitant pracuje na stanowisku adiunkta w Instytucie Pedagogiki UJ od 2019 r. do chwili obecnej, a w latach 2017-2019 pracował na stanowisku asystenta w tym samym instytucie. W latach 2015-2017 współpracował także z Centrum Badań nad Historią Idei Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Jagiellońskiego. Prowadził także kursy w języku angielskim na Sigmund Freud University w Berlinie i w Wiedniu, oraz na Uniwersytecie Warszawskim.” (z rec. dr hab. Katarzyny Hamer-den Heyer).

„Pan dr. Lucas Mazur jest uznanym badaczem w obszarze psychologii społecznej, a także filozofii nauk społecznych. W swoich dociekaniach próbuje on łączyć – co rzadkie – perspektywę badacza-empiryka, typową dla nurtu scjentyistycznego, z perspektywą filozofa społecznego, podejmującego ważne kwestie współczesnej światowej humanistyki” (z rec. prof. Mirosława Kofty).

OCENA OSIĄGNIĘCIA NAUKOWEGO

Osiągnięcie naukowe przedstawione przez dr Lukasa Mazura, to cykl 13 powiązanych tematycznie publikacji, w tym 11 artykułów opublikowanych w czasopiśmie naukowych ujętych w wykazie ministerialnym i dwa rozdziały, wszystkie teksty w języku angielskim. Tytuł cyklu: „Below the surface of conflict, consensus, and culture. Interdisciplinary research in social and cultural psychology”; jego zawartość stanowią:

(1) Mazur, L. B. (2021). Where the violence happened matters. Geopolitical framing and assessments of collective responsibility for historical violence. *Political Geography*. doi: 10.1016/j.polgeo.2020.102312.

(2) Mazur, L. B., Sztuka, M. (2021). Hidden harmony. Converging interests in the development of prison reform. *Theoretical Criminology*, 25(1), 149-168. doi:10.1177/1362480619875732.

(3) Kostkiewicz, J., Mazur, L. B. (2021). Nazism and religion. Polish Catholic concerns regarding the rise of National Socialism in Germany. *European History Quarterly*, 51(2), 214-238.

(4) Mazur, L. B. (2020). In dialogue with nature. The centrifugal and centripetal voices of historic trees. *Culture & Psychology*, 26(4), 879-893. doi: 10.1177/1354067X20936914.

- (5) Mazur, L. B., Gormsen, E. (2020). Disgust sensitivity and support for organ donation. Time to take disgust seriously. *Journal of General Internal Medicine*, 35(8), 2347-51. doi: 10.1007/s11606-020-05734-0.
- (6) Mazur, L. B. (2019). The semiotic multistability of time. Literature as a window onto a classic challenge in psychology. *Theory & Psychology*, 29(3), 358-376. doi: 10.1177/0959354319848496.
- (7) Mazur, L. B. (2018). Meaningful links between physical stimuli and illness: Semiotic mediation in experiences of “catching the wolf” and “avoiding drafts”. *Culture & Psychology*, 24(2), 174-189. doi: 10.1177/1354067X17713929.
- (8) Mazur, L. B. (2018). Searching for the sense of suffering. Looking through the lens of enchanted and disenchanted worldviews. W: S. G. Brown i L. Tateo (Red.), *The method of imagination* (s. 117-130). Charlotte, NC: Information Age Publishing.
- (9) Mazur, L. B. (2017). Essentialist thinking underlying definitions of genocide. *Genocide Studies International*, 11(1), 132-149. doi: 10.3138/gsi.11.1.06.
- (10) Mazur, L. B., Vollhardt, J. R. (2016). The prototypicality of genocide. *Analyses of Social Issues and Public Policy*, 16(1), 290-320. doi: 10.1111/asap.12099.
- (11) Mazur, L. B. (2016). Where were the concentration camps? The porous border between geography and responsibility. *Psychology & Society*, 8(2), 27-48.
- (12) Mazur, L. B. (2016). Where collective and individual identities intertwine are we to tighten or loosen the knot? A challenge for teaching Polish history related to World War Two. W: E. Bujwid-Kurek i W. Kasprowski (Red.), *III Rzeczpospolita 1990-2016 – opinie, dylematy, kontrowersje* [*The Third Republic 1990-2016 – Opinions, Dilemmas, Controversies*] (s. 251-274). Krakow, Poland: Libron – Filip Lohner.
- (13) Mazur, L. B. (2015). Prejudice reduction and collective action: A conflict or confluence of interests? *Journal of Social and Political Psychology*, 3(2), 291-308. doi: 10.5964/jssp.v3i2.324.

Habilitation jest jedynym autorem 8 publikacji, 4 artykuły są współautorskie; w przypadku 12 pozycji dr Mazur jest ich pierwszym autorem. Osiągnięcie naukowe uzyskało cztery pozytywne oceny recenzentów, których kompetencje naukowe odpowiadają kryteriom podanym w art. 221 ust. 4 ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*.

OCENY RECENZENTÓW

Prof. Hanna Brycz, analizując osiągnięcie naukowe i jego prezentację w autoreferacie, napisała: „Autoreferat w wersji anglojęzycznej oddaje spojrzenie Autora z lotu ptaka na własny dorobek. Dr Lucas Mazur pokazuje jak badania z odległych tematycznie dziedzin (medycyna, socjologia, geografia, politologia i psychologia) spaja psychologia społeczna i międzykulturowa. Mimo szczegółowego opisu poszczególnych nurtów badawczych, autoreferat w języku angielskim nie w pełni ułatwia przekonanie co do spójności dorobku po-doktorskiego. (...). Dr Lucas B. Mazur w zakresie psychologii kulturowej posługuje się trzema założeniami badawczymi:

1. W każdej kulturze można znaleźć typowe dla danej kultury jednostkowe procesy psychologiczne
2. Nie można oddzielać kultury społecznej od jednostkowych procesów psychologicznych

3. Zatem: psychologia kulturowa poszukuje reguł zachowania jednostek wynikających z kulturowych warunków w jakich żyją ludzie

Przy takim podejściu oczywiste staje się przywołanie interdyscyplinarnego odniesienia do uprawiania nauki. Dorobek habilitacyjny Kandydata może być rozpatrywany wyłącznie interdyscyplinarnie, zawiera w sobie bowiem nurt socjologiczny, geografię polityczną, historię, psychologię, tu: kwestie cierpienia i przemocy w kontekstach politycznych i historycznych; ale także psychologię w wąskim wymiarze rozważań nad ja – narracyjnym i dialogowym. Wachlarz zainteresowań dr Lucasa B. Mazura jest rzeczywiście ogromny. Trudno dla tego ogromnego dorobku znaleźć klamrę łączącą wszystkie przedstawione wątki, a uznanie, że dorobek jest interdyscyplinarny i łączy psychologię społeczną i międzykulturową jest nieco ogólnikowy.

Zatem przestawię własne rozumienie nurtów badań Autora. Istotnym w dorobku Kandydata jest cykl **badań nad cierpieniem człowieka**, zakotwiczonych w perspektywie psychologii społecznej i kulturowej.”

Po dokonaniu szczegółowej, krytycznej analizy poszczególnych tekstów i wątków tematycznych Recenzentka napisała: „Dorobek po-doktorski Lucasa Mazura jest doprawdy imponujący. Obfituje w prace teoretyczne, pojawiają się także dociekania empiryczne. Erudycyjny charakter publikacji wskazuje na rozmaite pasje Kandydata: od historii XIX i XX wieku, geografii, socjologii, pedagogiki, semiotyki, po filozofię oraz psychologię społeczną i kulturową.

Wspólnym mianownikiem artykułów jest zapewne kondycja natury ludzkiej oraz percepcja społeczna w różnych warunkach geo-politycznych i kulturowych.

Rozumiejąc w ten sposób wspólną linię artykułów przedstawionych jako dorobek habilitacyjny oceniam 13 publikacji wysoko.

Na podstawie przedstawionych wyżej dokonań Habilitanta i wnikliwej analizy serii artykułów oceniam pozytywnie nurt dorobku głównego i przedstawionego jako osiągnięcia naukowe.

Prof. Mirosław Kofta napisał: „Jako osiągnięcie przedstawia on cykl 13-tu artykułów opublikowanych w latach 2015-2021 m.in. w renomowanych pismach międzynarodowych z obszaru psychologii społecznej i kulturowej, ale też filozofii, historii, kryminologii, geografii politycznej, studiów nad ludobójstwem, a nawet medycyny (z wyjątkiem trzech publikacji, 10 artykułów ukazało się w wysoko punktowanych pismach z listy JCR). (...)

Już samo to wyliczenie wskazuje, że mamy do czynienia z oryginalnym przedsięwzięciem interdyscyplinarnym. Co prawda dr. Mazur Identyfikuje się jako psycholog społeczno-kulturowy, jednak śmiało wchodzi w dialog z różnymi dyscyplinami i obszarami badań należącymi do innych nauk humanistycznych i społecznych, co sprawia, że znaczenie jego przedsięwzięcia zdecydowanie wykracza poza ramy psychologii jako nauki. (...)

W zupełności zgadzam się z tezą dr. Mazura sformułowaną w autoreferacie, że potrzebujemy dziś na gwałt nowego otwarcia, polegającego na dialogu, wzajemnym inspirowaniu się, poszukiwaniu tak najważniejszych pytań dla humanistyki i nauk społecznych, jak i wspólnych obszarów dociekań rozumianych jako przestrzeń dialogu, sporu, wzajemnej inspiracji. Powstaje więc pytanie, czy - mimo interdyscyplinarnego charakteru badań dr. Mazura, stwarzającego naturalne ograniczenia dla jednorodności tak metody jak i przekazu - udało się Autorowi sformułować podstawowy problem badawczy, czyli pytanie, na które szuka

odpowiedzi w języku różnych dyscyplin i różnych jakościowo kontekstów teoretycznych? Jestem przekonany, że tak właśnie się stało. Co zatem jest *leitmotivem* jego prac, przedstawionych jako dokonanie habilitacyjne? Na jakie podstawowe pytanie poszukuje odpowiedzi w swoich badaniach? (...)

Centralnym pytaniem, jak stawia sobie Dr. Mazur, jest pytanie o naturę ludzkiego cierpienia jako składnika ludzkiej egzystencji, o to, jakie są jego źródła (stąd zainteresowanie kolektywną przemocą), a także o to, jak ludzie nadają mu osobiste znaczenie i próbują sobie z nim radzić. Interesuje go nie tylko zrozumienie cierpienia indywidualnego (np. związanego z chorobą), ale - może przede wszystkim - natura cierpienia zbiorowego, doświadczanego przez członków społeczności dotkniętych masową przemocą, reprezentowanego w pamięci zbiorowej tej społeczności (przykładem niech będzie pamięć Holocaustu wśród społeczności żydowskiej). Na przemoc i cierpienie patrzy nie tylko z pozycji empirycznej psychologii społeczno-kulturowej, ale i hermeneutyki, próbując zrekonstruować subiektywny sens, jaki ludzie nadają cierpieniu własnemu jak i cierpieniu zbiorowemu - stąd m.in. jego zainteresowanie perspektywą kolektywnej ofiary. Przyjrzyjmy się zatem bliżej dokonaniom, składającym się na omawiane tu osiągnięcie. (...)

Przeprowadzając szczegółową analizę publikacji habilitanta, prof. Kofta podkreślił m.in.: „Jak już wcześniej zaznaczyłem, szereg prac dr. Mazura zdecydowanie wykracza poza punkt widzenia eksperymentalnej psychologii społecznej. Jedną ich grupę koncentruje się na analizie cierpienia z perspektywy filozoficznej. W pracy teoretyczno-przeglądowej z 2018-go roku Autor podejmuje analizę pojęcia indywidualnego i kolektywnego cierpienia z perspektywy semiotyki. Stosując koncepcję filozoficzną Charlesa Taylora (2007), dr. Mazur (2018) poddaje m.in. analizie polski tekst mesjanistyczny Wacława Mieszkowskiego z 1916-go roku (a więc powstały w czasie I-szej Wojny Światowej), reprezentujący polskie aspiracje do suwerenności, a zarazem gloryfikujący zbiorowe cierpienie jako drogę do wyzwolenia („Polska Chrystusem narodów”). Kolejna praca, która ukazała się w *Theory and Psychology* w r. 2020, poświęcona jest analizie różnic międzykulturowych w subiektywnych przedstawieniach pomników historycznych upamiętniających wspólną walkę i cierpienie. Analiza taka przeprowadzana jest z perspektywy koncepcji Martina Bubera, wyróżniającej dośrodkowe (*centripetal*) i odśrodkowe (*centrifugal*) elementy dialogu. Następną pracą Mazura w tym samym piśmie (Mazur, 2019) dokonuje z kolei analizy przedstawień dotyczących ludzkiej walki i cierpienia, z punktu widzenia filozoficznych koncepcji czasu osobowego (psychologicznego). Konstrukty pojęciowe, proponowane przez współczesną semiotykę i hermeneutykę, pozwalają, zdaniem Autora, lepiej zrozumieć m.in. naturę doświadczenia cierpienia.”

Oceniając pozytywnie cykl 13 artykułów, Recenzent sformułował też uwagę krytyczną: „Mam też jedną krytyczną uwagę dotyczącą samego autoreferatu. Sądzę, że jego tytuł jest zbyt ogólny, i nie sygnalizuje trafnie zasadniczych celów zbioru prac przedstawianych jako osiągnięcie naukowe. Mam także wrażenie, że sam autoreferat jest nieco rozwlekły, i zawiera wiele informacji, które można by pominąć, zyskując dzięki temu na klarowności całego wywodu.”

Dr hab. Katarzyna Hamer-den Heyer: „Przedstawione do oceny dzieło habilitacyjne uważam za wartościowe i ważne naukowo. Habilitant podnosi niezwykle ważne społecznie tematy takie jak rozumienie ludobójstwa, znaczenie politycznego i geograficznego kontekstu wojennych zbrodni dla przypisywania winy sprawcom i ofiarom, przypisywanie znaczenia cierpieniu, nieoczywiste związki między redukcją uprzedzeń a działaniami zbiorowymi, stosunek do dawstwa organów, czy wpływ

kontekstu kulturowego na rozumienie przyczyn choroby. Poniżej omówię dokładniej wątki poruszane przez dr Lucasa B. Mazura artykułach wskazanych jako cykl [...]"

I dalej Recenzentka pisze: „Przedstawione do oceny dzieło habilitacyjne pt. *„Below the surface of conflict, consensus, and culture. Interdisciplinary research in social and cultural psychology.”* (*„Poniżej powierzchni konfliktu, konsensusu i kultury. Badania interdyscyplinarne w psychologii społecznej i kulturowej”*) jest bardzo heterogeniczne, gdyż stanowi dorobek na pograniczu psychologii społecznej, psychologii kulturowej, filozofii, literatury, historii i geografii. Tematyka podejmowana przez Habilitanta jest niezwykle szeroka: od stosunku do dawstwa organów, reformy więziennictwa, omówienia przypadku dwóch drzew - pomników historii, przedstawienia czasu w dwu dziełach literackich, związków literatury i psychologii, poprzez znaczenie miejsca i kultury w interpretacji historii i przemocy, do analizy zagadnień ludobójstwa i holokaustu, redukcji uprzedzeń i działań zbiorowych.

Przedstawione do oceny dzieło habilitacyjne jest heterogeniczne także pod względem stosowanych metod, co należy zaliczyć na plus: od analiz teoretycznych i analiz wytworów (np. dzieł literackich), poprzez badania jakościowe (różnego rodzaju) i ilościowe, w tym eksperymenty.

Przedstawiony do oceny cykl artykułów przez swoją interdyscyplinarność jest też ciekawy i bogaty informacyjnie, pokazując dużą erudycję autora. Warto podkreślić, że habilitant korzysta nie tylko z najnowszej literatury, ale często sięga też po starsze pozycje, co jest godne pochwały.

Jednocześnie habilitant stara się wykazać, że przedstawione dzieło habilitacyjne jest spójne w tym sensie, że wszystkie te artykuły w jakiejś mierze podejmują tematykę cierpienia: “the work presented below uses the lenses of social and cultural psychology to examine how we relate to human suffering” (autoreferat, str. 5 i potem też np. str. 11). Wydaje się, że takie przedstawienie tematu jest jednak nieco na wyrost. Podczas gdy w pełni zgadzam się z autorem co do wagi interdyscyplinarności, niektóre teksty z trudem da się podciągnąć pod przedstawione ujęcie tematu “o cierpieniu” (np. *NatSoc* czy *Criminol*). W mojej opinii, do tej całości nie bardzo pasuje artykuł historyczny o krytycznych opiniach polskich katolickich filozofów, socjologów i pedagogów wobec narodowego socjalizmu w czasie II Rzeczypospolitej (artykuł *NatSoc*). Podobne odczucia mam wobec artykułu o reformie więziennictwa (artykuł *Criminol*). Myślę, że zaprezentowane dzieło w postaci cyklu artykułów byłoby bardziej spójne i mocniejsze bez tych dwu tekstów. Nieco spójniej ten cykl wygląda, gdy spojrzeć na niego z perspektywy konfliktu i konsensusu (jak w tytule dzieła), jednak wciąż uważam, że spójność ta byłaby lepsza bez części artykułów.”

Recenzentka konkluduje: „Artykuły przedstawione przez dr. Lucasa B. Mazura jako dzieło habilitacyjne różnią się tym, na ile pasują do deklarowanego przez niego cyklu tematycznego, jednak w mojej opinii tych spójnych, dotyczących cierpienia, jest wystarczająco dużo by uznać, że habilitant przedstawił cykl artykułów. Cykl składa się ze słabszych i mocniejszych artykułów, ale ich ilość sprawia, że tych dobrych i bardzo dobrych jest wystarczająco dużo by uznać dzieło za niosące ważny i znaczny wkład w rozwój psychologii.”

Dr hab. Tomasz Grzyb napisał: „Spośród 13 artykułów składających się na osiągnięcie naukowe przynajmniej 5 należy uznać za artykuły w czasopiśmie wysoko punktowanych - to znaczy mających 100 lub więcej punktów ministerialnych. Najwyżej punktowane prace zostały opublikowane w czasopiśmie *Political Geography* (140 pkt, IF=3,043) oraz *Theoretical Criminology* (140 pkt, IF=2,383).

Oba te czasopisma nie są w sensie ścisłym pismami psychologicznymi - można je nazwać czasopismami interdyscyplinarnymi lub z szeroko rozumianych social sciences. Należy jednak zaznaczyć, że oprócz tych artykułów w skład osiągnięcia Habilitant włącza także teksty w czasopismach bez wątplenia psychologicznych - jak Theory & Psychology czy Journal of Social and Political Psychology. Podkreślam to w recenzji głównie ze względu na możliwość rodzenia się pytań, na ile osiągnięcie naukowe związane jest z psychologią, w której Habilitant ubiega się o nadanie habilitacji.

Swoje refleksje nad zaprezentowanym dziełem naukowym zacznę od dwóch uwag generalnych - jednej pozytywnej i jednej krytycznej. Pierwszą będzie krytyczna: doskonale rozumiem zamysł Habilitanta polegający na opisanu swojego osiągnięcia po angielsku. To współczesny język psychologii, w nim czytamy, w nim piszemy, to dla mnie absolutnie jasne. Jeśli jednak reguły gry wymagają od kandydata do stopnia naukowego przedstawienia wersji polskiej takiego opisu, to warto, by był on przygotowany nieco staranniej. Oczywiście - jako recenzent poczułem się ostrzeżony uwagą, że mam dokument czytać po angielsku i tak zrobiłem. Jednak trudno mi przejść do porządku dziennego nad faktem, że w tłumaczeniu polskim "Indians" (mieszkańcy Indii, w jednym z opisywanych badań) zostali "Indianami". Takich problemów wynikających - najprawdopodobniej - z mechanicznego tłumaczenia tekstu z języka angielskiego jest więcej i największym ich problemem wydaje się fakt, że one jednak pozostają jako materialny ślad procedury uzyskiwania stopnia naukowego. W moim odczuciu szacunek do języka, instytucji i procedury wymaga nieco większej dokładności w przygotowaniu polskiej wersji dokumentacji (...).

Druga uwaga ma już pozytywny charakter - oto na 13 artykułów składających się na osiągnięcie naukowe aż w dziewięciu Lucas B. Mazur jest jedynym autorem. Zdaję sobie sprawę, że ułatwia to specyficzny obszar, którym Habilitant się zajmuje, jednak tak czy inaczej ten fakt zasługuje na uznanie. W czasach wieloautorskich publikacji (w których nierzadko zdarza się, że mamy autorów i autorek kilkanaście, a bywa, że i kilkadziesiąt) artykuł podpisany jednym imieniem i nazwiskiem to wręcz publikacyjny jednorożec, a znalezienie ich w proporcji 9 do 13 jest już rzeczą wyjątkowo rzadką. W mojej ocenie świadczy to o dużej samodzielności i dojrzałości Habilitanta.

Sam tytuł osiągnięcia naukowego jest bardzo ogólny - de facto trudno po samym jego brzmieniu wnioskować o zawartości treściowej osiągnięcia. Uprzedzając nieco fakty napiszę od razu, że uważam to za podstawowy problem tego zestawu tekstów - pomimo tego, że każdy z nich uznaję z osobna za wartościowy i interesujący, razem w moim odczuciu nie tworzą wystarczająco spójnej całości. Znajdujemy tu artykuły z obszaru geografii społecznej, 3 nauk penitencjarnych, historii, filozofii, teorii literatury a nawet medycyny transplantologicznej (choć, uczciwie przyznajmy, analizowanej z perspektywy społecznej). Oczywiście, można stwierdzić, że to, co te teksty łączy, to interdyscyplinarność oraz (to już bardzo ogólne stwierdzenie zaczerpnięte bezpośrednio z autoreferatu Autora) "blending traditional social psychology within the study of conflict and consensus". Wydaje się jednak, że jest to twierdzenie nieco wykraczające poza przyjęte w psychologii zasady rozumienia "osiągnięcia naukowego".[...]

„Spójrzmy na przykład na interesujący w swoim zamyśle tekst sprawdzający relacje pomiędzy wrażliwością na wstręt a poparciem dla transplantacji organów (Mazur & Gormsen, 2020). W tym tekście autorzy opisują badania zrealizowane za pomocą kwestionariusza online przeprowadzonego na 618-osobowej ochotniczej próbie niemieckojęzycznej. W badaniu tym uczestnicy i uczestniczki odpowiadali na pytania szeregu kwestionariuszy, zbierano także dane demograficzne. W tekście nie

znalazłem danych dotyczących metod określenia wielkości próby a priori ani dokładnych informacji o operacji jej wyboru/losowania. Ciekawe w samym artykule wydaje mi się porównanie osób, które mają założoną Kartę Dawcy (organów) z tymi, które takiej karty nie mają. Osiągnięte wyniki pokazują związek pomiędzy wrażliwością na wstręt (czy może lepiej - skłonnością do odczuwania wstrętu?) a poparciem idei transplantacji organów. Autorzy konkludując swoje wyniki zwracają uwagę, że dla zmiany postaw w obszarze poparcia dla transplantacji organów należy brać pod uwagę (jak piszą - seriously) poziom odczuwania wstrętu.

Zestawmy teraz wyniki tego badania (czy może raczej cały ten tekst) z innym, będącym - co chcę podkreślić - częścią tego samego osiągnięcia naukowego. Mowa o jednoautorskim artykule Habilitanta w *Psychology & Society* (2016) zatytułowanym "Where were the concentration camps? The porous border between geography and responsibility". To bardzo ciekawy tekst opisujący badania weryfikujące w eksperymentalny sposób, jak informowanie o tzw. "polskich obozach śmierci" ("Polish death camps") może wpływać na przypisywanie odpowiedzialności za zbrodnie nazistowskie. W pomysłowo zaprojektowanym eksperymencie Habilitant wykazał, że mówienie o obozach zlokalizowanych w Polsce vs polskich obozach (lub - w grupie kontrolnej - zupełnie pomijanie informacji o umiejscowieniu obozów) wpływało na przypisywanie (przez uczestniczących w badaniu Amerykanów i Amerykanki) różnej odpowiedzialności za zbrodnie Holocaustu Polakom oraz różne występowanie negatywnych emocji w stosunku do Polaków (Study 1). Ciekawym metodologicznym zabiegiem było zastosowanie w badaniu 2 w tym samym artykule map obrazujących położenie obozów (i różne informowanie o statusie Polski podczas okupacji). Także te dane wsparły hipotezę o związku pomiędzy występowaniem nazwy "Polska" w kontekście obozów śmierci a przypisywaniem moralnej odpowiedzialności Polakom za zbrodnie nazistowskie wśród populacji amerykańskiej.

Dołączmy do tego jeszcze jeden tekst, opublikowany (znowu jednoautorsko przez Habilitanta) w *Theory & Psychology* (2019) zatytułowany "The semiotic multistability of time: Literature as a window onto a classic challenge in psychology". Ten artykuł jest z kolei poświęcony czasowi "kairycznemu" oraz "prorocznemu" (kairic i prophetic) oraz temu, jak można o nich myśleć w kategoriach wzorców myślenia o czasie, przemijaniu i cierpieniu w życiu człowieka. Habilitant odnosi się w artykule do dwóch anglojęzycznych autorów literatury pięknej (Karola Dickensa i C.S. Lewisa) porównując w jakim stopniu te dwa (kairyczne i profetyczne) sposoby rozumienia czasu wpływają na treści zawarte w ich wybranych dziełach ("A Christmas Carol" oraz "The Great Divorce"). Tekst jest napisany w sposób bardzo erudycyjny (choć chcę dodać, że dla mnie - jako empiryka - dość trudny w odbiorze). Habilitant mierzy się z takimi religijno-filozoficznymi pojęciami jak odkupienie (redemption) i zbawienie (salvation) próbując wskazywać jak przyjęte przez autorów spostrzeganie czasu może modyfikować ich ujęcie.

Wszystkie te trzy wyżej opisane teksty (oraz 10 innych, wskazanych przez Habilitanta jako osiągnięcie naukowe) są bardzo ciekawe, sprawnie napisane, opublikowane w większości w dobrych jakościowo pismach. Czy jednak stanowią spójny cykl? Oczywiście można oskarżyć pokazanie tych trzech konkretnych opisywanych wyżej tekstów o stosowanie procedury zwanej w języku angielskim "cherry-picking" - zapewniam jednak, że te przykłady są dość reprezentatywne. W zestawie 13 artykułów zaprezentowanych przez Habilitanta naprawdę znajdują się teksty, które dość trudno jest połączyć w jedną całość. Można na to patrzeć dwojako - po pierwsze jako na dowód wszechstronności Habilitanta, jego szerokich zainteresowań, erudycji, dużej zdolności do integracji wiedzy z różnych dziedzin i obszarów. I takie

myślenie będzie słuszne, bo w istocie w mojej ocenie tak jest - przedstawione teksty właśnie tego dowodzą. Można jednak także popatrzeć na ten zestaw jako na pewien "błąd taktyczny" który - być może z powodu niedostatecznego zrozumienia intencji polskiego ustawodawcy oczekującego przedstawienia spójnego tematycznie cyklu - popełnił Habilitant. W końcu wystarczyłoby nieco zmniejszyć liczbę pokazanych w zestawie tekstów przesuwając niektóre z nich do "dorobku dodatkowego", by całość okazała się zdecydowanie bardziej spójna i lepiej odpowiadała wymogom stawianym kandydatom do stopnia doktora habilitowanego.

Nie mam jednak wątpliwości, że ilościowo przedstawiony przez Habilitanta dorobek stanowi ważny wkład w rozwój dyscypliny."

Pozostali członkowie komisji podkreślili jeszcze raz interdyscyplinarny charakter osiągnięcia naukowego Habilitanta, Jego erudycję i łatwość łączenia różnych perspektyw badawczych oraz badawczy i refleksyjny wkład do nauki obejmujący kilka dziedzin nauk społecznych i humanistycznych.

Komisja habilitacyjna uznała, że cykl powiązanych tematycznie publikacji naukowych pt. „Below the surface of conflict, consensus, and culture. Interdisciplinary research in social and cultural psychology”, będący osiągnięciem naukowym dr Lukasa Mazura, stanowi „[...] znaczący wkład w rozwój określonej dyscypliny [...]”.

OCENA POZOSTAŁEJ AKTYWNOŚCI NAUKOWEJ

Publikacje

Habilitant – poza przedstawionym cyklem 13 publikacji – jest autorem 4 artykułów opublikowanych w języku angielskim w czasopiśmie wydawanych zagranicą lub w Polsce, oraz 6 rozdziałów w pracach zbiorowych. Habilitant jest jedynym autorem 7 publikacji i pierwszym autorem pozostałych trzech. Należy podkreślić – co sygnalizowali również recenzenci – iż przedstawienie 13 publikacji w ramach „osiągnięcia naukowego” było nadmiarowe, część z tych artykułów powinna stanowić dorobek towarzyszący, który tym samym zyskałby na jakości i ilości. Publikacje te, podobnie jak osiągnięcie naukowe, mają charakter interdyscyplinarny lub mieszczą się w ramach filozofii nauk społecznych.

Aktywność konferencyjna

Habilitant uczestniczył w kilkunastu konferencjach naukowych; wygłosił 9 referatów na konferencjach międzynarodowych i krajowych.

Udział w komitetach naukowych konferencji

Habilitant był członkiem komitetów organizacyjnych dwu konferencji naukowych z zakresu pedagogiki zorganizowanych przez Uniwersytet Jagielloński.

Granty – międzynarodowe i krajowe

Habilitant uczestniczył w realizacji grantu POB FutureSoc pozyskanego w Uniwersytecie Jagiellońskim; brak natomiast grantów z Narodowego Centrum Nauki lub NCBiR, podobnie grantów międzynarodowych.

Wartości wskaźników bibliometrycznych

- ☐ liczba cytowań publikacji wg *Web of Science*: 65 (bez autocytowań 53).
- ☐ Indeks Hirscha wg *Web of Science*, $h = 3$;

- ❑ Sumaryczny IF publikacji wynosi 16,86.
- ❑ liczba cytowań publikacji wg *Google Scholar*: 122.
- ❑ Indeks Hirscha wg *Google Scholar*: $h = 5$;
- ❑ Liczba punktów wg MNiSW: 1365.

Wartości wskaźników bibliometrycznych są – odnosząc do analizowanego etapu rozwoju habilitanta – na wystraszającym poziomie, zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt, iż znaczna część publikacji pochodzi z ostatnich trzech lat.

„Kluczowe wydaje się spojrzenie nie tylko na liczbę cytowań, ale na ich trend (...) ma on rosnący charakter, co każe myśleć o Habilitancie jako o osobie z ciągle dużym potencjałem rozwoju. (...) najbardziej „płodny” był dla Habilitanta rok 2021. Logiczne jest zatem, że na zwiększenie indeksu cytowań trzeba będzie jeszcze chwilę poczekać. Ważne jest także, że Habilitant nie zatrzymuje się po złożeniu wniosku habilitacyjnego - już w 2022 roku pojawiła się jego kolejna publikacja indeksowana w Web of Science.” (z rec. dr hab. T. Grzyba).

Pobyty naukowe w zagranicznych i krajowych ośrodkach naukowych

Habilitant kształcił się lub pracował w kilku znaczących uczelniach amerykańskich, w tym University of Pittsburgh, New School for Social Research w Nowym Jorku oraz Clark University, Worcester, Massachusetts; prowadził także kursy w Sigmund Freud University w Berlinie i w Wiedniu, oraz Uniwersytecie Warszawskim.

OCENY RECENZENTÓW

Prof. Mirosław Kofta: „Oprócz prac składających się na osiągnięcie habilitacyjne, dr. Mazur wymienia też 8 prac jako dorobek dodatkowy. Dotyczy on filozofii nauk społecznych, i dotyczy takich kwestii jak imperializm epistemologiczny w psychologii, status naukowy psychologii jako nauki, rolę intuicji i myślenia heurystycznego w poznaniu naukowym, znaczenie prac lwowskiego psychologa Gustawa Ichheizera z międzywojnia dla rozwoju psychologii społecznej, wreszcie, znaczenie badań interdyscyplinarnych dla rozumienia stabilności vs. zmiany społecznej. Teksty te charakteryzuje podnoszenie istotnych kwestii teoretycznych, oryginalne idee, i klarowny charakter dyskursu. (...)

Dr. Łukasz Mazur jest autorem szeregu interesujących dokonań badawczych, stanowiących istotny wkład do psychologii, regularnie publikowanych w renomowanych, poczytnych pismach międzynarodowych. Chociaż dr. Mazur jest psychologiem społeczno-kulturowym, jego dokonania mają charakter interdyscyplinarny. Dr. Mazur w niezwykle oryginalny sposób wiąże perspektywę poznawczej psychologii społecznej z perspektywą humanisty, zainteresowanego zrozumieniem natury ludzkiego doświadczania przemocy i cierpienia (zwłaszcza – doświadczeń zbiorowych). Stąd tylko niektóre jego prace mają charakter empiryczny. Te ostatnie są - co warto podkreślić - bardzo dobrze osadzone od strony metodologicznej i teoretycznej we współczesnej, poznawczej psychologii społecznej oraz psychologii kulturowej, i cechują się wysokim poziomem naukowym. Inne prace z kolei osadzone są w filozofii umysłu i poznania: szczególnie bliska Autorowi wydaje się tu perspektywa fenomenologiczna, którą stosuje z powodzeniem do analizy tak indywidualnych, jak i zbiorowych doświadczeń związanych z przemocą i cierpieniem. Wreszcie, dr. Mazur nie stroni też od analiz historycznych, do których interesująco aplikuje zarówno instrumentarium pojęciowe współczesnej filozofii umysłu, jak i kategorie pojęciowe oferowane przez psychologię społeczną i kulturową.”

Prof. Hanna Brycz była podobnego zdania: „Aktywność naukowa dr Mazura jest bogata. Jest on autorem lub współautorem wielu artykułów, rozdziałów w książkach, uczestniczył czynnie w licznych konferencjach.” (...) I dalej: „**Podsumowując uznaję, że aktywność naukowa dr Mazura jest dobra i oceniam ją pozytywnie.**”

Dr hab. Katarzyna Hamer-den Heyer napisała w recenzji: „Z przedstawionego dorobku wynika, że po doktoracie dr Lucas B. Mazur jest autorem lub współautorem 6 rozdziałów w monografiach zbiorowych oraz 15 artykułów w czasopismach zagranicznych i polskich (ale napisanych po angielsku).

Warto podkreślić, że artykuły przedstawione przez habilitanta jako dorobek dodatkowy również w większości oceniam jako mające ważny wkład. Moją uwagę zwrócił zwłaszcza artykuł Mazur & Neset (2018). *Democratic revolutions*, opisujący psychologiczne aspekty procesu przemian demokratycznych i ich trwania. Habilitant podkreśla w nim rolę nie tylko politycznego hardware'u (instytucji demokratycznych), ale i rzadziej badanego społeczno-psychologicznego software'u (niezbędnego do wspierania i konsolidowania demokracji) (...).”

Dr hab. Tomasz Grzyb: „Oprócz artykułów składających się na osiągnięcie naukowe Habilitant wykazuje jeszcze dziewięć tekstów anglojęzycznych opublikowanych w pracach zbiorowych lub czasopismach (spośród najwyżej punktowanych warto wymienić *Frontiers in Psychology: Theoretical and Philosophical Psychology* oraz *Integrative Psychological and Behavioral Science*). Najogólniej rzecz ujmując można stwierdzić, że są to prace z obszaru filozofii nauk społecznych. Chyba najbardziej interesującą pozycją spośród nich - rzecz jasna dla mnie, jako psychologa społecznego - jest rozdział opublikowany w książce poświęconej reinterpretacjom klasycznego eksperymentu Sherifów (Robbers Cave). To, co zwraca szczególnie moją uwagę, to rozważania nad metodologiczną stroną prowadzonych badań, ze szczególnym uwzględnieniem interdyscyplinarności, trafności zewnętrznej i czasu badań. Habilitant pokazuje eksperyment w Robbers Cave w kontekście rozwoju badań społecznych w końcu lat 40. i w latach 50 XX wieku (co ważne - robi w sposób zdradzający sporą wiedzę i erudycję) i podkreśla, że już wtedy Sherif uwzględniał w konstruowaniu swoich badań dorobek socjologów. To ważna uwaga, pokazująca, że interdyscyplinarność w podejmowaniu tematów naukowych nie jest nowością, którą naszej dyscyplinie przyniosły dopiero ostatnie lata. Interesujące wydają mi się także rozważania związane z dychotomią trafność zewnętrzna - kontrola eksperymentalna. Warto jednak zauważyć, że Habilitant pomija w nich pracę Aronsona i Carlsmitha (1968) dotyczącą realizmów eksperymentalnych a w moim odczuciu dla tej dyskusji jest to rzecz wręcz fundamentalna. Wydaje się także, że znane już od lat 80. XX wieku tzw. pełne koło psychologii społecznej stworzone przez Roberta Cialdiniego pomogłoby inaczej spojrzeć na tę pozorną w gruncie rzeczy dychotomię (trafność zewnętrzna - kontrola eksperymentalna). Z podobną sytuacją mamy do czynienia wtedy, gdy Habilitant pisze o czasie - brakuje tu odniesienia do badań pokazujących, jak klasyczne procedury eksperymentalne w psychologii społecznej potrafiły “dawać” zupełnie różne wyniki w zależności od czasu “historycznego”, w którym były wykonywane. Przykładem mogą być choćby badania Salomona Ascha nad konformizmem, które w zależności od konkretnej dekady XX wieku mogły się kończyć zupełnie innymi wynikami (metaanalizę - bardzo porządną i będącą punktem odniesienia w psychologii społecznej - tego fenomenu wykonali Rod Bond i Peter B. Smith w 1996 roku). Oczywiście nie należy tych uwag traktować jako fundamentalnej krytyki tego konkretnego tekstu - pokazują one jedynie, że w przypadku tekstów

przekrojowych, chciałoby się napisać metaanalitycznych (choć naturalnie Habilitant żadnych metaanaliz w sensie statystycznym nie robi) stosunkowo łatwo jest o nawet nieświadome pominięcie ważnych z perspektywy całości analizowanego problemu tekstów i opracowań. Można by rzec, że taka jest natura tego typu publikacji, nie da się w końcu zawrzeć w nich wszystkiego, co na dany temat zostało napisane, a z kolei z wyborem dokonany przez Autora zawsze można dyskutować.

Pozostali członkowie komisji habilitacyjnej byli podobnego zdania, iż całość dorobku naukowego Kandydata zasługuje na promocję w postaci stopnia doktora habilitowanego; zwrócono również uwagę, iż możliwości Habilitanta związane z wykształceniem i realizacją poszczególnych etapów naukowego rozwoju w instytucjach zagranicznych stwarzały możliwości np. interdyscyplinarnych badań międzynarodowych (z)realizowanych w ramach grantu, czego w dorobku brakuje.

Podsumowując tę część uzasadnienia, Komisja habilitacyjna uważa, iż opublikowany dorobek naukowy habilitanta, pod postacią publikacji naukowych oraz Jego aktywność naukowa polegająca na udziale w konferencjach, w tym pozostałe elementy dorobku naukowego odpowiadają wymaganiom ustawowym. Habilitant wykazał się „istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej” (art. 219 ust. 1 pkt. 3 przedmiotowej ustawy).

OCENA DZIAŁALNOŚCI DYDAKTYCZNEJ, EKSPERCKIEJ, POPULARYZATORSKIEJ I ORGANIZACYJNEJ

Działalność dydaktyczna:

„Habilitant prowadził szereg kursów z obszaru psychologii ogólnej, socjologii, metod badawczych zarówno w języku polskim jak i angielskim. Warto podkreślić, że oprócz placówek polskich (Uniwersytet Jagielloński, Uniwersytet Warszawski), prowadził także kursy w Niemczech i Austrii.” (z rec. dr hab. T. Grzyba).

Kształcenie kadry:

Habilitant nie występował jako promotor pomocniczy w przewodach doktorskich, nie podaje również, czy prowadził seminaria magisterskie.

Działalność ekspercka i recenzencka – międzynarodowa i krajowa

Habilitant – jak podaje w wykazie swoich osiągnięć – recenzował artykuły dla 11 czasopism o zasięgu międzynarodowym, głównie z listy JCR; jest recenzentem serii wydawniczej *Cambridge Handbooks of Psychology*. Pełni funkcję redaktora naczelnego czasopisma *Orbis Idearum, European Journal of the History of Ideas*, wydawanego przez Uniwersytet Jagielloński oraz redaktorem językowym czasopisma *Polska Myśl Pedagogiczna*.

Popularyzacja nauki:

Habilitant nie podaje informacji na ten temat, niemniej, jak można wywnioskować z autoreferatu oraz interdyscyplinarnego charakteru badań, niektóre Jego referaty mogą mieć taki charakter, np. „opowiadał w Centrum Kultury Żydowskiej w Oświęcimiu o swoich badaniach nad polityczną geografą. Można tę aktywność uznać za przykłady działalności popularyzującej wiedzę i swoje osiągnięcia” (z rec. dr hab. Katarzyny Hamer-den Heyer).

Nagrody:

Habilitant otrzymał nagrodę nauczyciela Uniwersytetu Jagiellońskiego za pracę dydaktyczną (2021).

Habilitant nie korzystał ze stypendiów podoktorskich.

Działalność organizacyjna:

Funkcja V-ce przewodniczącego do spraw badań w Instytucie Badań Psychologicznych Uniwersytetu Zygmunta Freuda w Berlinie.

Opinie recenzentów były pozytywne; wymienili poszczególne osiągnięcia i dokonania dydaktyczne i organizacyjne Habilitanta oraz podkreślili Jego zaangażowanie w wymiarze międzynarodowym i krajowym, zwłaszcza w UJ, np. interdyscyplinarność w dydaktyce.

Członkowie komisji habilitacyjnej zgodzili się co do tego, że działalność dydaktyczna, ekspercka, popularyzacyjna oraz organizacyjna Habilitanta zasługuje na jednoznacznie pozytywną ocenę.

Podsumowując, Komisja habilitacyjna pozytywnie oceniła działalność dydaktyczną, organizacyjną i popularyzatorską dr Lucasa Mazura.

KONKLUZJE OPINII PRZYGOTOWANYCH PRZEZ RECENZENTÓW

Prof. Hanna Brycz: „Zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt 2) ppkt b) oraz art. 219 ust. 1 pkt 3) ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj.. Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.) oceniam pozytywnie dorobek naukowy oraz aktywność naukową dr Mazura i wnoszę o nadanie dr Mazurowi tytułu doktora habilitowanego.”

Prof. Mirosław Kofta: „Reasumując: badania dr. Lukasa Mazura cechują się wysokim poziomem metodologicznym i kulturą pojęciową, i stanowią, we moim przekonaniu, oryginalny wkład do nauki w pełni odpowiadający wymogom stawianym przed pracą habilitacyjną przez Ustawodawcę. Dlatego też wnoszę o dopuszczenie pana dr. Lukasa Mazura do dalszych stadiów przewodu habilitacyjnego.”

Dr hab. Katarzyna Hamer-den Heyer: „Na podstawie przeprowadzonej powyżej analizy stwierdzam, że dorobek dr Lucasa B. Mazura, uzyskany po otrzymaniu stopnia naukowego doktora, **spełnia kryteria** określone w art. 219 *Ustawy z dn. 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce*. Przedstawiony cykl artykułów **stanowi znaczny wkład w rozwój psychologii**, a dr Lucas B. Mazur **wykazuje się istotną aktywnością naukową**. Tym samym wnioskuję o dopuszczenie dr Lucasa B. Mazura do dalszych kroków postępowania habilitacyjnego.”

Dr hab. Tomasz Grzyb: „Mój stosunek do zaprezentowanego mi dorobku Lucasa B. Mazura jest ambiwalentny. Z jednej strony dostrzegam w nim kilka braków. Najważniejszym jest dość mocno dyskusyjna spójność artykułów składających się na osiągnięcie naukowe. O ile ilościowo i naukometrycznie nie mam do nich jakichkolwiek uwag, to nie czuję się do końca przekonany co do tego, że stanowią one, opisany w ustawie, „cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych”. Minusem zaprezentowanego dorobku jest także brak stażu zagranicznego, co dziwi zwłaszcza w zestawieniu z - jak przypuszczam - pełną anglojęzycznością Habilitanta

oraz jego pracą na uniwersytetach w Niemczech i Austrii. Być może zresztą tę pracę (a zwłaszcza sprawowanie funkcji v-ce przewodniczącego do spraw badań w Instytucie Badań Psychologicznych Uniwersytetu Zygmunta Freuda w Berlinie) można w jakimś sensie za taki staż uznać. Ostatnią kwestią, której mi brakuje, jest kierowanie lub choćby aktywne uczestniczenie w grancie naukowym finansowanym ze źródeł zewnętrznych, wymagającym startowania w otwartym konkursie. To naprawdę milowy krok w rozwoju kariery naukowej kandydata na samodzielnego pracownika nauki - krok, którego Habilitant nie dopełnił.

Chcę jednak zwrócić także uwagę na plusy zaprezentowanego wniosku. Przede wszystkim na interdyscyplinarne podejście do uprawiania nauki przez Habilitanta, jego szerokie zainteresowania, wiedzę i erudycję. Sam przedstawiony dorobek (zarówno w części "osiągnięcie" jak i "dorobek dodatkowy") ilościowo i naukometrycznie także jest znaczny. Chcę również podkreślić zaangażowanie recenzenckie i redakcyjne Habilitanta - to świadczy o jego żywej aktywności w obszarze życia naukowego.

Biorąc pod uwagę powyższe uznaję, że dr Lucas B. Mazur zasługuje na przyznanie mu tytułu doktora habilitowanego i popieram jego wniosek o przyznanie mu tego tytułu. Do Komisji Habilitacyjnej zwracam się o uchwalenie poparcia dla jego wniosku i przekazanie tej opinii Wysokiej Radzie Dyscypliny Psychologia Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie."

KONKLUZJA

Członkowie Komisji jednogłośnie stwierdzają, iż osiągnięcie naukowe dr Lukasa Mazura oraz całokształt jego dorobku naukowego, organizacyjnego i dydaktycznego spełnia wymagania stawiane kandydatom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie psychologia.

Prof. dr hab. Piotr Oleś – przewodniczący

Dr hab. Maciej Sekerdej, prof. UJ – sekretarz